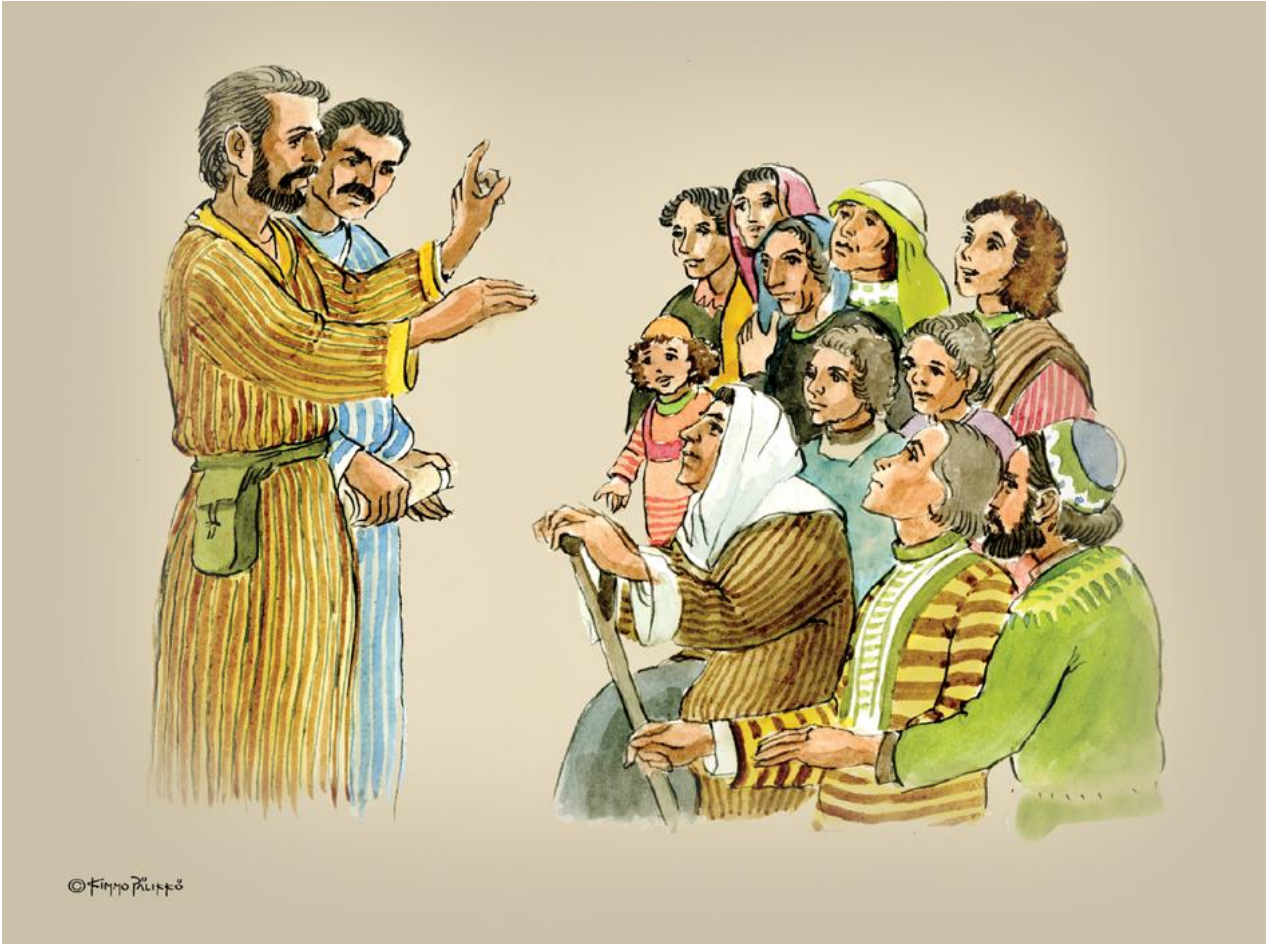

ENSIMMÄISEN MATKAN LOPPUOSA

1. Kertomuksen taustatietoja

- Kertomuksen tapahtumapaikka
- Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
- Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Apt. 14. luku 1 – 28.

Ikonionissa he (Paavali ja Barnabas) samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi. Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja kiihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan. Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

Kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella. Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä, ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön. Siellä he julistivat evankeliumia.

Ensin Paavalia ja Barnabasta pidetään Lystrassa jumalina

Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt. Hän kuunteli Paavalin puhetta. Kun Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi, sanoi hän (Paavali) suurella äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi." Hän (rampa) kavahti ylös ja käveli. Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän luoksemme." He sanoivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui. Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata. Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te, ja julistamme teille evankeliumia, että te kääntyisitte noista turhista jumalista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on. Menneitten sukupolvien aikoina hän on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa omia teitensä; ja kuitenkin hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla." Näin puhuen he vaivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille.

Sitten Paavali melkein tapettiin

Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin.

Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen. Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehottivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan." Kun he olivat valinneet

heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.

Paluumatkan reitti takaisin Antiokiaan

He kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliiaan; ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan. Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, josta he olivat lähteneet, annettuina Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet. Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven. He viipyivät pitkän aikaa opetuslasten luona.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Tässä jaksossa on tärkeä jae: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan." Jeesuksen uhrikuolema palautti syntiinlankeemuksessa menetetyt rauhan Jumalan ja ihmisten välille. Tämä on se rauha, jota jouluenkelit julistivat. Mutta täällä ajassa sielunvihollinen ahdistaa erityisesti uskovia. Apostoli Pietari kirjoitti: "Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää. Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1 Piet. 5:8-11. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman." Joh. 16:32-33.

Myös Jumala sallii meille koettelemuksia, jotka ovat meidän iankaikkiseksi parhaaksemme. Tutussa laulussa sanotaan: "Ketä Hän rakastaa, sitä myös kurittaa. Kiitä sieluni ain Jumalaa."

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Pietarikin paransi ramman APT_2.

5. Opeteltava Raamatun lause

Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." Room. 16:27

6. Lauluehdotus VK 346 (UVK 387)

Herraamme aina luottaa saa, sen tietää kristikansa.
Hän myöskin silloin rakastaa, kun ei suo lahjojansa.
Taivaaseen päin Hän johtaa näin, me vaikka hätäilemme
ja usein epäilemme.

Herraamme aina luottaa saa, jos ottaa Hän tai antaa.
Hän tarpehemme lahjoittaa ja murheen meistä kantaa.
Jos riemun suo tai ristin tuo, me Häntä kiittäkäämme.
Tahtoonsa tyytykäämme.

Herraamme aina luottaa saa, siis Häntä kiittäkäämme.
Jo häämöttääpi Kaanaanmaa. Me sinne rientäkäämme.
Ah, Jumala, Sä johdata myös hädän, tuskan teitä
Sun rauhas maahan meitä.

Benjamin Schmolck 1720, suom. Elias Lönnrot 1874

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Paavali teki kolme lähetysmatkaa kaikkiaan reilun kymmenen vuoden aikana. Kukin kesti 3 – 4 vuotta. (On mahdollista, että Paavali teki vielä neljännekin matkan, Espanjaan, mutta siitä Raamattu ei kerro – perimätieto vaan.)

Ensimmäisellä matkalla Paavalilla oli matkaseuranaan Barnabas. Alkumatkasta myös Johannes Markus, joka kuitenkin palasi Jerusalemiin. Ensimmäiselle matkalle lähdettiin Pyhän Hengen valitsemina.

Barnabas olisi halunnut ottaa Markuksen mukaan toiselle matkalle, mutta Paavali ei. Tästä syntyi erimielisyys, joka johti siihen, että Barnabas ja Markus lähtivät keskenään Kyproon. Tämän jälkeen Raamattu ei kerro enää Barnabasta.

Paavali valitsi toiselle matkalleen mukaansa Silaan. Heidän mukaansa lähti Lystrasta vielä nuori Timoteus. (+Luukas, joka kirjoitti matkoista)

Kolmannen matkan Paavali teki ainakin Timoteuksen kanssa. Luukaskin liittyi mukaan matkan loppuvaiheissa.

16.8.2015

